

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/302/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3613209311
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emília Zimová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3613209311.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa: Ing. T. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. XXXX/XX, L. proti odporkyni: Q. V., bytom K. XXXX/XX, L., toho času v pozícii predsedníčky spoločenstva vlastníkov bytov U., o nariadenie predbežného opatrenia v konaní o určenie neplatnosti hlasovania, na odvolanie navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Partizánske zo dňa 3. januára 2014, č.k. 5C/119/2013-24, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd napadnutým uznesením zamietol návrh navrhovateľa na nariadenie predbežného opatrenia, ktorým navrhovateľ žiadal zastaviť všetky práce na obnove bytového domu v L. na K. ulici z dôvodov, že tieto práce budú vykonávané na základe neplatného hlasovania členov spoločenstva vlastníkov bytov, ich vykonanie na predmetnej stavbe nie je vhodné zo stavebného hľadiska a neúmerne finančne zaťaží vlastníkov bytov. Svoje zamietavé rozhodnutie odôvodnil okresný súd odôvodnil tým, že v danom prípade nebola osvedčená existencia nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy, pretože je zrejmé, že za vykonanie opravy hlasovalo 83 zo 104 vlastníkov bytov. Súčasne nemal za osvedčenú dôvodnosť nároku vo veci samej a vecnú súvislosť medzi navrhovaným predbežným opatrením a vecou samou a poukázal tiež na nedostatok pasívnej vecnej legitimácie odporkyne. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 102 ods. 1, § 75 a § 76 ods. 1 O.s.p.

Proti uzneseniu podal navrhovateľ v zákonnej lehote odvolanie a navrhol jeho zmenu tak, aby krajský súd navrhované predbežné opatrenie nariadil. Okresnému súdu navrhovateľ vyčítal, že svoje rozhodnutie založil na zjednodušenom porovnaní hlasov „za“ a „proti“, pričom vôbec nezohľadnil, že odhlasovaná obnova domu sa dotkne aj bytových priestorov (lodžii a ich zábradlia), teda výlučného vlastníctva navrhovateľa. Okresný súd tiež nezohľadnil zmanipulovanie hlasovania, nevypočul všetkých 104 vlastníkov bytov a ani len navrhovateľa a nepribral znalca z oboru stavebníctva, ktorý jediný by mohol posúdiť stavebné špecifiká daného prípadu, ktorým odporkyňa nerozumie. Napokon navrhovateľ žiadal, aby v prípade nemožnosti nariadenia predbežného opatrenia podľa jeho návrhov prijal súd iné vhodné opatrenia na ochranu jeho práv.

Krajský súd preskúmal vec v zmysle ust. § 212 ods. 2 O.s.p. a zistil, že uznesenie okresného súdu je potrebné potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p., pretože je vo výroku vecne správne. Rozhodol bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého o odvolaní možno rozhodnúť bez nariadenia pojednávania.

Nariadenie predbežného opatrenia je podľa zákonných predpokladov uvedených v ustanoveniach § 74 - § 76 O.s.p. prípustné a opodstatnené vtedy, ak sa osvedčí, že sú tu právne vzťahy medzi účastníkmi, že tieto právne vzťahy vyžadujú dočasnú úpravu, ktorá je potrebná pre nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy, že sa v právnych vzťahoch medzi účastníkmi nevytvorí nenávratný stav a že sa

neprimeraným spôsobom nezasahuje do právnych vzťahov medzi účastníkmi. Predbežné opatrenie je prostriedkom, ktorým sa má v čo najkratšom čase zamedziť závažným ujmom na strane účastníka konania. Práve potreba čo najrýchlejšieho riešenia umožňuje súdu rozhodnúť o nariadení predbežného opatrenia aj bez podrobnej znalosti skutkového stavu veci, a postačuje osvedčenie základných skutočností potrebných na rozhodnutie o predbežnom opatrení. Preto okresný súd nepochybil, keď pre potreby predbežného opatrenia vychádzal iba z informácií poskytnutých navrhovateľom, a neurobil ďalšie zistenia formou výsluchov či dokonca znaleckým dokazovaním. Pre takéto zisťovanie nie je pri rozhodovaní o predbežnom opatrení priestor. Súčasne treba poukázať na to, že konanie pred súdom, v ktorom navrhovateľ uplatnil svoj nárok, je konaním, v ktorom musí návrh rozhodnutia predložiť sám účastník a sám účastník musí produkovať dôkazy na preukázanie dôvodnosti svojho nároku. Je preto principiálne nesprávny postoj navrhovateľa, ktorý očakáva, že súd sám navrhne riešenie na ochranu jeho práv.

Keďže okresný súd správne vychádzal iba z návrhu navrhovateľa a ním predložených podkladov, rozhodol správne, keď v danom prípade konštatoval nesplnenie základných podmienok predbežného opatrenia, teda neexistenciu bezprostredne hroziacej ujmy na strane navrhovateľa a nedostatok danosti práva, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana. Pokiaľ navrhovateľ vidí bezprostredne hroziacu ujmu v plánovanej oprave lodžie ako súčasť jeho bytu, nemožno sa s týmto názorom stotožniť. Bez ohľadu na vlastnícky režim tejto časti stavby býva oprava balkónov a lodží bežne súčasťou celkovej rekonštrukcie vonkajšieho plášťa bytových budov a súčasne môže opravou predstavujúcou proces zlepšenia veci dôjsť k ujme na právach k takejto veci veľmi nepravdepodobne. Súčasne okresný súd správne zohľadnil, že návrh smeruje proti predsedníčke spoločenstva vlastníctva bytov a voči tomuto subjektu zákon č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov nezakladá také nároky, ktoré uplatňuje navrhovateľ vo veci samej. Pokiaľ z uvedeného dovodil okresný súd nedostatok danosti práva, ktorému sa má predbežným opatrením poskytnúť predbežná ochrana, bol aj tento jeho záver správny. Možno sa však stotožniť s navrhovateľom, že zo samotného pomeru hlasov nebolo možné k danosti práva vo veci samej dovodiť žiaden záver, čo však nemalo vplyv na vecnú správnosť výroku napadnutého rozhodnutia, z dôvodu ktorej krajský súd napadnuté rozhodnutie potvrdil.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné.